

Малюк Світлана

к.е.н., старший викладач

Шевченко Марина

студентка

Миколаївський інститут права

Національного університету «Одеська юридична академія»

м. Миколаїв

ЗНАЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СТІЙКОМУ ПІДВИЩЕННІ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ АГРОФОРМУВАНЬ

Центральна ланка сучасного агропромислового комплексу України (АПК) – сільське господарство знаходиться на периферії науково-технічного прогресу, воно позбавлене не тільки джерел для простого відтворення, а й джерел для покриття виробничих витрат. У такій ситуації не всяке сільськогосподарське підприємство замислюється про підвищення продуктивності праці, врожайності в рослинництві та продуктивності у тваринництві. Це призводить до низької інвестиційної активності підприємств сільського господарства і гальмує розвиток підприємств АПК в цілому.

Говорячи про інновації в АПК, слід вказати, що до них відносять впровадження нових сільськогосподарських культур, сортів і порід тварин, прогресивних технологій вирощування рослин, утримання тварин та переробки аграрної продукції, а також відповідних способів управління виробництвом [1, с. 4].

Вирішення задач, які стоять перед АПК можливо тільки в руслі інноваційного розвитку. До основних напрямів інноваційної політики належать:

- 1) забезпечення правового регулювання інноваційного розвитку та захисту інтересів його учасників;
- 2) здійснення прямої і непрямой підтримки створення та освоєння інновацій;
- 3) визначення та реалізація пріоритетного розвитку;
- 4) розвиток ефективних форм партнерства і кооперації;
- 5) підготовка кадрів у сфері інноваційної діяльності для АПК;
- 6) розвиток міжнародного співробітництва в галузі інновацій.

Інноваційна діяльність – це важливий важіль, за допомогою якого належить подолати спад виробництва в АПК, забезпечити його структурну перебудову, наситити ринок різноманітною конкурентоспроможною продукцією. Створення інноваційної системи в державі не може бути разовою акцією, а повинно бути системним багаторівневим завданням, рішення якого вимагає постійної й наполегливої роботи всього суспільства.

Найважливіша роль в інноваційній діяльності належить державі. Інноваційна система не формується спонтанно на основі механізмів

саморегуляції, а вимагає активного втручання й управління цим процесом з боку держави. Інноваційна політика повинна бути погоджена із загальною економічною політикою держави й формуватися на базі законів з відповідним матеріально-технічним і фінансовим забезпеченням.

Інноваційна діяльність підприємств агропромислового комплексу повинна бути підпорядкована головній меті: максимально повне задоволення вимог споживачів до кількості та якості вироблюваної продукції при мінімально можливих витратах на її розробку та виробництво з одночасним забезпеченням її безпеки як у виробленні, так і в споживанні.

Слід зазначити, що правову складову інноваційної діяльності в Україні регулюють перш за все Господарський кодекс України, Цивільний кодекс України, Закон України «Про інноваційну діяльність», Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні» та ін.. Зокрема, «технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу» на законодавчому рівні визначено стратегічним пріоритетним напрямом інноваційної діяльності на 2011-2021 роки [2].

Є певні зрушення також у розвитку інституціонального забезпечення інноваційної діяльності. Створено, зокрема:

1) Державне агентство України з інвестицій та інновацій (ДАІІ), яке надає пропозиції щодо поліпшення ділового та інвестиційного клімату в Україні, налагоджує безпосередні контакти з інвесторами, сприяє їх діяльності в нашій державі, а також формує базу даних перспективних інвестиційних та інноваційних проектів, що потребують зовнішнього фінансування;

2) Український центр сприяння іноземному інвестуванню («InvestUkraine»). Одне з основних завдань Центру – сприяння іноземним інвесторам в питаннях взаємодії з органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, супровід інвестиційних проектів, сприяння захисту прав інвесторів.

У довгостроковому плані можна прогнозувати безумовну обґрунтованість аграрної політики, орієнтованої на скорочення витрат на імпорт продуктів харчування і напрямки вивільнення фінансових ресурсів на модернізацію та оновлення вітчизняного АПК, зміцнення виробничої та соціальної інфраструктури українського села. Така стратегія з опорою на власні сили дозволить нашій країні повніше використовувати один з найпотужніших у світі ресурсних потенціалів для ефективного розвитку свого аграрного виробництва.

Разом з тим, на перешкоді інноваційному розвитку постає нестача власних коштів аграріїв для здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності. Отже, основними шляхами поліпшення інвестиційного процесу в аграрному секторі економіки України є: створення умов для нагромадження власного капіталу вітчизняних товаровиробників; залучення зовнішніх інвестицій для розширення аграрного виробництва на інноваційній основі; оптимізація ефективності використання наявних продуктивних сил і виробничих

відносин; вдосконалення державної інвестиційної політики [3, с. 81].

Отже, можна зробити висновок, що на даний час більшість підприємств аграрного сектору чітко усвідомлюють вагомість і закономірність розширення виробництва та підвищення рівня прибутковості за допомогою впровадження інновацій. В цій ситуації визначальне місце належить державній підтримці стратегії інноваційного розвитку, яка повинна здійснюватися на системній та послідовній основі. Всі учасники інноваційного процесу повинні бути зацікавлені у поєднанні їх інтересів і зусиль у створенні і застосуванні нових знань та технологій з метою виходу на внутрішній та зовнішній ринки з високотехнологічною продукцією.

Список використаних джерел

1. Кареба М.І. Активізація інноваційної діяльності – найважливіший напрямок підвищення ефективності аграрного виробництва [Текст] / М.І. Кареба, І.І. Червен // Вісник аграрної науки Причорномор'я. — Вип. 2 (72). — 2013. — С. 3—10.
2. Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні : Закон України від 08.09.2011 № 3715-VI : за станом на 10.12.2013 р. // Відомості Верховної Ради. – 2011.
3. Коваль О.М. Особливості інвестиційного процесу в аграрному секторі економіки України [Текст] / О.М. Коваль // Економіка АПК. — 2010. — № 2. — С. 78—82.

Петренко Лариса

асистент

Кіровоградський національний технічний університет

м. Кіровоград

АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПРОБЛЕМИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В АПК

Агропромисловий комплекс і його базова галузь - сільське господарство є провідними системотворчими сферами економіки країни, що формують аграрно-промисловий ринок, продовольчу й економічну безпеку, трудовий потенціал сільських територій.

Розвиток агропромислового комплексу – це активний процес, у якому завдання результативного споживання фінансових ресурсів, залучення додаткових джерел фінансування, пошук потенційних інвесторів взаємозалежне з генеруванням нових знань і ідей, технологічним освоєнням нових наукових відкриттів, винаходів і розробок; впровадженням нововведень, вибором найкращих сучасних форм організації й управління виробництвом. В сучасних умовах організація сільського господарства